

TORONYIRÁNY

XIII. 47.

2019. november 24.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Krisztus, a mindenség királya

November 30. Szent András apostol

Az emberek megölhették Krisztust, de föltámasztani csak az Isten tudta: „Gyöngeségében ugyan megfeszítették, de feltámadt Isten erejéből”. Az „isteni erőt”, amely a halálból föltámasztotta, saját hatalmának vallja: „Senki nem veheti el tőlem életemet, magam adom oda, mert hatalmam van odaadni és hatalmam van visszavenni”. Ezért a föltámadás Jézus legnagyobb tette. Isteni mű, amelyhez isteni erő kell: soha senki még nem adta vissza magának az életet. Nagyobb diadalt még senki sem aratott, mint az, aki a halált legyőzte: „A győzelem elnyelte a halált. Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod?” (1Kor 15,55)

Jézus az egész emberiség előtt úgy áll, mint húsvét vasárnap este az apostolok előtt: „Miért ijedtetek meg...? Én vagyok.” Föltámadásának tudatában, isteni erejének teljes ragyogásában mondja ezt a szót: „vagyok”. A bűn és a halál felett diadalmaskodott az egész emberiség vigasztalására. Úgy állunk előtte, mint Mózes állt az égő csipkebokor előtt, amikor Isten ajkáról hallotta a „vagyok” szót. Az Egyház többé nem tud Jézusra gondolni, vagy róla szólni anélkül, hogy ne a föltámadás dicsőségében látná: aki él és uralkodik örökkön örökké. Így emlegeti őt mindig liturgikus imáiban.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. 2Sám 5,1-3** A választott nép törzsei Hebronban Dávidot fogadják el és kenik fel királyuknak.
- 2. Kol 1,12-20** Krisztus saját vére árán szerezte meg nekünk a békét és a kiengesztelődést Istennel, és részesít bennünket a szentek örökségében.
- 3. Lk 23,35-43** A kereszten haldokló Jézust messiáskirályi méltóságában gúnyolják, de az ő uralma éppen önfeláldozó kereszthalála és feltámadása által válik nyilvánvalóvá.

Krisztus király

A proféták jövendölései a Messiást királyi közvetítőnek is mondják; ezen azt értik, hogy Isten uralmát juttatja érvényre. Az evangéliumok tanúsága szerint Jézus ebben a szerepben mutatkozik meg, amikor hirdeti, hogy személyében az Isten országa elérkezett. De kerüli a Dávid fia, a Messiás, Izrael királya címetek, amelyek tápot adhattak volna a nacionalista messiásvárásnak. Inkább a színtelen „Emberfia” címet alkalmazza magára, mert ezzel jobban szemléltethette engesztelő halálát és utalhatott Dániel jövendülésére, amely szerint majd megdicsőül az Isten jobbján és eljön ítéletet tartani. A szinoptikusok az Isten országának jelenlétét főleg a gonosz lélek hatalmának megtörésében látják (H. E. Tödt, De Menschensch in der synoptischen Überlieferung, 1963; H. Schlier, Mächte und Gewalten im N. Testament, 1958). Dávid trónjának visszaállítása még feltámadása után izgatja az apostolokat (ApCsel 1,6). De lassan megértik, hogy a Messiás uralma lelki és eszkatológikus. Halála és feltámadása igazi megváltói ténykedés: ezáltal megy be dicsőségébe és veszi át az uralmat (Lk 24,26). Péter már ebben az értelemben beszél róla: „Isten úrrá és messiássá tette azt, akit ti keresztre feszítettetek” (ApCsel 2,36). A „Maran Atha” = az úr eljön kifejezés még az arámul beszélő egyházi közösségben lett liturgikus hitvallás (1Kor 16,22). Pál apostolnál az Úr, a Kyrios, Krisztus nevének állandó jelzője, sőt a legrövidebb hitvallás az, hogy „Jézus Krisztus az Úr” (1Kor 12,3). Az eukarisztia pedig az Úr halálának emlékeztete. (1Kor 11,26).

Pál apostol tanításában a feltámadás és a mennybemenetel Krisztus végleges trónra emelése. Az Atya mindent az ő hatalma alá vetett az égben és a földön (1Kor 15,25) s az ő nevére meg is fog hajolni minden térd a mennyben, a földön és a holtak birodalmában (Fil 2,10). Neki vannak alárendelve a szellemi lények is: a fejedelemségek, hatalmak, erők és uralkodók. Ő, mint egyetemes uralkodó lett az Egyház feje (Ef 1,20-22). A Jelenések könyve ezt az eszkatológikus uralmat dicsőíti. Krisztus a királyok királya, az uralkodók ura, országa átfogja a jelen és jövő világot (1,5 19,6). Uralma véglegesen az ítéleten nyilvánul meg, s akkor majd átadja országát az Atyának, hogy ő legyen minden mindenben (1Kor 15,28).

A természetfölötti hatalom kiterjed az Egyházra, melynek Krisztus a feje továbbá a mindenségre, amelyet az Atya őáltala és érte teremtett (Kol 1,16), továbbá kiterjed a jelen és jövő világra. Krisztus uralkodik az Egyházban, mint fő. Tőle ered a tanítás, a hierarchia, a bűnbocsánat, a kegyelem és mindenféle karizma. Uralmát abban éli át, hogy az Egyház, mint szimbolikus jegyes engedelmeskedik neki és szeretettel fordul feléje. Kegyelme az Egyházon keresztül árasztja ki a világra és így vonja bele abba a dicsőségbe, amelyet az egész mindenség számára birtokol. Krisztus uralma tehát lényeges része megváltói működésének. Nem választható el profétái és papi tisztétől. Hiszen a hatalom arra szolgál, hogy az emberek tudatos hittel alávegyék magukat az Atya akaratának. Ehhez az eszköz az evangélium hirdetése, a kegyelem kiárasztása és a bűn megbocsátása, vagyis mindaz, amit papi és profétai tevékenységével megszerzett.

Az uralom fokozatosan bontakozott ki földi életében és feltámadásában. Teljes képet majd csak második eljövetele ad róla. Földi élete a kiüresítés korszaka volt, de tekintélye már ott is kicsillant. Saját nevében új törvényt adott, bűnöket bocsátott meg, s csodáival igazolta, hogy hatalma van a természet, az élet és a halál felett. Az Egyház alapításában is felségjogait gyakorolta. Ezért adhatott abszolút ígéretet, hogy a földöntúli erők sem pusztítják el. A megváltás véghezvitelével az emberi történelmet határozott irányba terelte és az üdvösség hordozójává tette. Feltámadása és második eljövetele közé esik az Egyház kora, amely a hit és a tanúságtétel időszaka. Krisztus hatalmát és dicsőségét csak a hitben fogjuk fel, mivel az egyházban is folytatódik a kiüresítés misztériuma. Az apostol figyelmeztet, hogy a jelen üdvrendben Isten ereje a gyöngeség látszatában mutatkozik meg (2Kor 12,9). Krisztus jelenlétét jelképezi az evangéliumi tanítás, a szeretet parancsának hirdetése és követése, a bűnök bocsánata, az egyház szervezete, az eukarisztia és a többi szentség. A jelképek hatékonyak, vagyis közvetítik a bennük jelzett kegyelmi erőt. Ezért az Egyház élete át van szöve karizmatikus hatásokkal. Magának a hitnek is ilyen ereje van: „Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi végbe, amelyeket én viszek végbe, sőt még nagyobbakat is tesz azoknál, mert én az Atyához megyek” (Jn 14,12). A mennyben közbenjár értünk és biztosítja, hogy az egyháza nem veszti el hatékony erejét, hanem megmarad az üdvösség intézményének. De azt is tudomásul kell vennünk, hogy itt a kiüresítés nagyobb fokú, mint Krisztus emberségében volt. Őt a bűn nem érinthette, az egyházban azonban mindvégig megmarad az erény és a bűn, a búza és a konkoly. A rejtettség misztériumához tartozik az is, hogy a kegyelem hatékonysága nem követi a természetes érték-skálát. Már Pál apostol meglátta, hogy az emberi bölcsességgel szembe lehet állítani Isten látszólagos balgaságát: „Isten azt választotta ki, ami a világ szemében ostoba, hogy megszegyenítse a bölcséket. Azt választotta ki, ami a világ szemében gyöngé, hogy megszegyenítse az erőseket. Ami a világ előtt alacsonyrendű és lenézett, azt választotta ki az Isten, a semminek látszókat, hogy megsemmisítse azokat, akik valaminek látszanak” (1Kor 1,27-28). Ez a küzdelemmel teli élet mégis alkalmas arra, hogy megvalósuljon benne Krisztus uralma. Az iránta való hűség azért értékes, mert a hit megvallása tudatos állásfoglalás és áldozat. A szeretet gyakorlása akkor igazán jele a nagylelkűségnek, ha válasz a közömbösségre vagy a gyűlöletre. Isten imádása akkor válik igazán teremtményi hódolattá, ha közben meg kell küzdeni az öncélúság kísértésével. Végül nem szabad elfelejtenünk, hogy Krisztus uralma elsősorban Isten irgalmának kiadását célozza. Ő maga a kiengesztelődést hozta, és egyházát is a kiengesztelődés szolgálatával bírta meg. A hitben egyre jobban felismerjük az Atya örök tervét: „Szeretetből arra rendelt bennünket, hogy Jézus Krisztus által - akarata szerint - gyermekeivé legyünk; hogy magasztaljuk fölséges kegyelmét, amellyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket” (Ef 1,5). Isten egyetemes üdvözítő szándéka alapján Krisztus uralmát úgy kell felfogni, mint üdvözítő segítséget, mint a természetfölötti élet kiárasztását és táplálását. Amennyiben „megvilágosít minden embert” (Jn 1,9), annyiban az egyetemes üdvrendet valósítja meg. Az ő kegyelme működik mindenkiben, aki bárhol is bűnbánattal felsóhajt az Istenhez vagy legalább az igazságot keresve tapogatózik utána. Nélküle senki sem juthat az Atyához. uralma azonban jobban felismerhető azokban, akik tudatos hittel követik őt, vagyis a különleges üdvrendet hordozzák. Az Egyházat azért alapította, hogy uralma a hitben tapasztalhatóvá váljék. Az egyház tanúságtétele a Szentlélek jelenlétére támaszkodik. Krisztus felmagasztalásának döntő bizonyítéka a Szentlélek elküldése volt. Az ő vezetése alatt kell az egyháznak meggyőzni a világot az igazságról, a bűnről és az ítéletről (Jn 16,8). A kereszténység nem maradhat pusztán evilági és természetes szervezet, hanem arról kell tanúskodnia, hogy Isten ebbe a világba oltotta bele a természetfölötti élet csíráit. Az úgynevezett „Isten halála teológia” ezért tévedett, amikor azt állította, hogy a kereszténységnek csak horizontális feladatai vannak, vagyis csak az emberek iránti kötelességeket kell szem előtt tartani. Krisztus országa természetfölötti: Istenből táplálkozik és a földi kötelességekkel is őt dicsőíti meg. Az ember transzcendens igénye is csak ebben a kettős vonatkozásban elégülhet ki.

Gál Ferenc

Mit csinál a tévé a gyermekkel? (11.)

4. Nevelési feladat: a tévézés

Tanácsok a szülőknek

1. Ha a felnőttek nem ismerik a gyerekek képi világát, akkor nehezen fogják megérteni, hogy miről beszélnek. Mindaz, amit egy gyerek tesz, lát, megél magában és gondol, közvetlen kapcsolatban van fejlődési fázisának problémáival: azoknak a kifejeződése. Ahhoz, hogy ezt a bonyolult kapcsolatrendszert megértsük, kapcsolatba kell lépünk magával a gyermekkel, azaz az ő élményeivel, mindennapi életével, társadalmi környezetével és családjával.

2. Néha könnyűnek tűnik megérteni a gyerekeket, máskor meg éppen zavarosnak véljük gondolataikat. Ha azonban értjük képeik világát, azt is meg fogjuk érteni, hogy mennyire érzékenyek és mennyire összetettek azok a problémák, amelyeket a film segítségével dolgoznak fel és - esetleg - értenek meg.

3. A gyerekeknek szükségük van saját életterre, hogy kifejezzék és nyelviileg megfogalmazzák azokat az élményeket, amelyek egy-egy film kapcsán érik őket. Meg kell adni nekik a lehetőséget ezeknek az élettereknek a kialakításához. Itt a gyerekek beszélgethetnek egymással akár a tévés élményeikről is, azt játszhatják, amit a televízióban láttak, és amit fontosnak éreztek. Ily módon a csoportos játékokban együtt dolgozzák fel a tévé által szerzett élményeiket.

4. A gyerekek érzelmeiknek és gondolataiknak megfelelő módon és színvonalon dolgozzák fel televíziós élményeiket. E cél elérése érdekében a képek nyelvét használják. Televízió nézésekor szerzett élmény ily módon saját maguk kifejezőjévé válik. Ez történhet rajzolással, festéssel, szerepjátszással, építéssel, babákkal vagy egyéb játékok segítségével. Eközben a gyerekek szabadon asszociálva és fantáziálva cselekednek álmaik - nem pedig morális és meghatározott cél felé orientált elvek - szerint.

A tévézés szabályozása

Elvonatkoztatás

Segítsünk a gyerekeknek abban, hogy átélhessék és kifejezhessék problémáikat, és ne hozakodjunk elő újabb, számukra ismeretlen problémákkal. A mi kultúránkban két fontos problémakör van, amely a médiában is megjelenik:

Az ember (identitás-) önzonosság-problémái

Itt az önismeretről van szó, arról, hogy el kell fogadni saját határainkat és korlátainkat, ha összehasonlítjuk magunkat másokkal: mennyire vagyok kicsi, nagy, szép, csúnya, jó, rossz, okos, kegyetlen stb.

A biztonság

Arról az alapvető érzésről van szó, hogy mennyire bízhatunk magunkban és másokban, arról a meggyőződésről, hogy védettek vagyunk, hogy elfogadnak, táplálnak és vezetnek minket.

A kisgyermek és a fiatalok egyre inkább saját maguk ábrázolását látják a képernyőn keresztül (szép, mint...; bátor, mint...). A bizonyosságot a képernyőn tapasztalják meg az egyes szereplők sorsában, és egyre kevésbé a képernyőn kívül, a valós életben.

Összevegyíteni

Lássuk meg a tévé műsoraiban azt, amire a gyerekeknek valóban szükségük van ahhoz, hogy az őket foglalkoztató kérdéseket fel tudják dolgozni: ezzel segítünk nekik. A tévés élmények és a televízió által nyújtott képi anyag ma már természetes és kikerülhetetlen része a gyerekek élményvilágának és nyelvezetének. A televízió számukra közvetlenül és azonnal hat, akkor is, ha mi, felnőttek azt sulykoljuk, hogy a képernyő csak kis szelete a világnak, ami valamiféle pótlékként működik. Mivel a televízió teljesen beépült a gyerekek életébe, abban kell őket segíteni és arra kell ösztönözni, hogy a megfelelő módon keveredjenek bennük a televíziós tapasztalatok és a mindennapi élet, mert így fogják tudni feldolgozni benyomásait. Ne kényszerítsük őket arra, hogy két világban éljenek: egyfelől a nevelés, a hasznos könyvek világában, másfelől pedig a tévé és a videó ostoba és gonosz, irreális világában. Ezzel elveszítenék kreativitásukat és rendszerező képességüket, amellyel képesek kiválogatni a tévé műsoraiból azt, amire szükségük van mindennapi gyermeklétük problémáinak feldolgozásához.

A tévézés szabályozása

Megelőzés

A gyerekek nem pornográf, bujtogató vagy kegyetlenül brutális programok fogyasztói, illetve használói. A probléma valójában a felnőttek problémája, akik nem képesek összeegyeztetni az emberi lét, a fantázia és a vágyak pozitív és negatív oldalait, és nem is tudják azokat helyesen átvinni a valóságba és a másokkal való együttélésbe. A megelőzésnél magasabban van a lév. Ha a gyerekek reményeik és vágyaik megerősítését találják meg a koruknak megfelelő történetekben és képi világban, akkor megtanulják ők is jelképesen ábrázolni az identitásukkal és biztonságukkal kapcsolatos problémáikat, és feldolgozni azoknak jó részét. Teszik ezt óriásokkal és törpékkel, gyilkosságokkal, dicső lovagokkal és önfeláldozó szüzekkel, Barbie-babával, szörnyekkel és szépséges hercegnőkkel. Az a veszély, hogy a televízió és a videó a valóság pótszere lesz, akkor válik ténylegessé, amikor a gyerekek nem tudják jelképekkel megfogalmazni az őket foglalkoztató problémákat. A média és a médiához kapcsolódó termékek piacának csak az tud ellenállni, akinek eleve elegendő kifejezőeszköz áll a rendelkezésére ahhoz, hogy a problémáit feldolgozza. A nemi erőszak ábrázolása például sokszor olyan problémákat vet fel, mint a biztonság és az identitás - a felvetés módja azonban nem mindig alkalmas arra, hogy bármelyik korosztály megértse ezeket: és mivel gyakran különösen groteszk vagy kifordított az ábrázolásmód, e problémák csak felnőttekhez szólnak.

(Folyt. köv.)

Ben Bachmair

Vasárnapi jegyzet

Bach – újságpapírban

Felejthetetlen pillanat: ismerős kortárs zeneszerző kilép a Rózsavölgyi Zeneműbolt (ma: Rózsavölgyi és Társa) ajtaján. Hóna alatt újságpapírba csomagolt valami. Kérdelem tőle: mit vásároltál? Félre von, mutatóujját a szájához érinti: - Csöndesen, J. S. Bach-kottákat. Tudod, új művet írok... A diszkréció rám ragad: én költőt is láttam hasonló helyzetben, de nem rovom fel neki...

Korunk eszmeállapotát ismerve, az iménti eset már csak természetes, különben, lehet hivatkozni - ha már zenéről van szó - jóval korábbi esetekre, például Mozart életéből. Nem plágiumról van szó, hanem a múlt magas értékeinek fölismeréséről, amelyben a mű karaktere és az alkotó művész teljesen azonosul. Elgondolom, ha a Mozart Requiemjét és az olasz Caldara (az előbb élt zeneszerző) Missa Dolorosa című művét összehasonlítjuk, a bécsi zseni egyáltalán nem tiltakoznék, mivel ő maga is bevallotta, hogy merített belőle inspirációt. Legyen ez biztató, főleg ha egy mai zeneszerző „csak tiszta forrásból” kíván meríteni. Számomra az elmondott tapasztalt példa nem elborzasztó, csupán annyiban, hogy miért kell lopakodva „kicsenni” Bachot a boltból? De még ezt is helyre lehet tenni: J. S. Bach újságpapírban sem lesz más, mint Patak (ezt jelenti a neve), amit inkább - Beethoven szavaival - Tengernek kellene hívni.

Ha a Rózsavölgyi és Társai felé járok, ma is emlékezem az iménti példára, és fejcsóválva megjegyzem: bizony eljön az „abszolút” kor, amikor az Egyházban is egyértelművé válik, hogy annak liturgikus zenéje sohasem lehet könnyűzene.

Gregorián

mint madárléptek ágról ágra
hófehéren az éjszakában - tél-nyomok
a múlt létben

mégis bennük rejtve ébred
jele tiszta fény-reménynek
így tűnnek órák virradatra
ami bennük kimondhatatlan
dallam és mindig-megbocsátó
a holdsugár fölviszi csöndjét
a némaságnak, hangléptek
lűktető sorába az ugyanegyvet
madárszívként a lélek-rendet
gyertya lobban idők oltárain.

† **Tóth Sándor**

hírek információk

Árpád-házi Szent Erzsébet múlt keddi ünnepéhez kapcsolódóan ma minden magyarországi katolikus templomban a perselyadományokból összegyűjtött összeget az egyházmegyei, illetve az országos karitás szervezet javára továbbítják.

Megjelent a Toronyírány magazin idei 5. száma, melyben a szokásos rovatokon kívül írások, tudósítások találhatóak a Szent Gellért Fesztiválról, az egyetemi tanévnyitó szentmiséről, A Gál Ferenc Főiskola és a Szegedi Tudományegyetem között létrejött stratégiai megállapodásról, valamint Áder János köztársasági elnök klímaváltozásról szóló előadásáról. A kiadvány továbbá beszámol az egyházi támogatással létrejött makói Erzsébet-ház munkájáról, a márianadrai zárandokltról, a lökösházai templom építéséről, a Kárpát-medencei pedagógiai konferenciáról, valamint a megújult Fénysugár Katolikus Óvodáról. Az Ifjúság rovatban a Szent Gellért-napról és a Keresztény Roma Szakkollégiumok éves találkozásjáról olvasható érdekes tájékoztatás. A magazint a Szeged-Csanádi Egyházmegye életét bemutató Hírek rovat zárja.

Az Egyházmegyei Karitás az idén is várja Alkotóházába a kézműveskedésre vállalkozókat hétfőnként 15 és 18 óra között. Szegeden, a Csongor tér 8. szám alatti ÁGOTA Közösségi és Kulturális Centrum kis termébe készítik majd azokat az ajándéktárgyakat, melyeket adventben a Karitás Karácsonyi Vásárában értékesítenek. A teljes bevételből fűtőanyagot szerez be a Karitás rászoruló családok számára. A legközelebbi alkalom november 25-én lesz.

A Szabadság helyett erőszak. Magyar női sorsok 1944-1945-ben című konferenciakötet bemutatója lesz november 26-án, kedden 17 órakor a hódmezővásárhelyi Emlékpontban (Andrássy út 34.). A Gulágokban Elpusztultak Emlékének Megörökítésére Alapítvány azzal a céllal szervezte meg a konferenciát 2018 novemberében, hogy bemutassa a Vörös Hadsereg bevonulása után megerőszakolt, vagy fogságba ejtett és később málenkij robotra, illetve Gulágra hurcolt magyar leányok és asszonyok szenvedéseit. A kötetet bemutatja Nagyné Pintér Jolán, a Gulágokban Elpusztultak Emlékének Megörökítésére Alapítvány elnöke, Kovács Emőke, a Veritas Történetkutató Intézet és Levéltár tudományos munkatársa és Dupka György Gulág-kutató, történész.

Ádventi koszorúk készítésére hívnak és várnak minden érdeklődőt november 30-án, jövő szombaton 10 és 16 óra között a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A koszorúk készítéséhez szükséges alapanyagokat (gyertya, díszek, koszorúalap) vihetnek magukkal a résztvevők, de igény szerint – korlátozott számban -, a szervezők önköltségi áron ezeket biztosítják. Az adventi hangulathoz illatos mézeskalácsokat is készíthetnek az alkotóház tagjai.

A Szegedi Tudományegyetem közösségének katolikus tagjai közös adventindító szentmisén vesznek részt a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség szervezésében advent első vasárnapján, december 1-jén este fél nyolctól a jezsuiták Szent József templomában (Dáni János u.3.).

A szeged-felsővárosi Szent Miklós Plébánia közössége búcsúja alkalmából a következő programokra várja a közösség tagjait:

December 4-5. (szerda, csütörtök), 18 órától lelki gyakorlatos szentmisék, gyónási lehetőséggel. A szentmisét celebrálja és a lelki gyakorlatos beszédeket mondja Lóczi Tamás sátoraljaúj helyi plébános.

December 6. (péntek), 15 órától szentségimádás, 17.40-től énekes zsolozsma és 18 órakor ünnepi szentmise (Lóczi Tamás sátoraljaúj helyi plébános). A szentmisét követően agapéra várják a kedves testvéreket.

December 7. (szombat), 13.30-kor a besnyői Szironta Együttes adventi harangkoncertje, hazánk meghatározó harangegyüttesének előadása.

Az adventi időszakban hétfőtől - szombatig 6 órakor tartják a rorate (hajnali) szentmiséket a templomban.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye kiemelten támogatja a családjukat nélkülöző gyermekeket. Az árvaságot, szenvedést megelő kicsinyek gyámoltása közös, fontos feladat, sokak összefogása szükséges ahhoz, hogy biztos jövő elé nézhessenek sajátos nehézségeik ellenére is a fiatalok. Az egyházmegyében tevékenykedő ÁGOTA Alapítvány Tass-Alsószenttamáson, a Szent Jobb Lator Templom szomszédságában épít egy olyan kicsiny falut, ahol megnyugvásra, biztonságra, és ezzel együtt szerető barátokra lelhetnek ezek a gyerekek. Azok a gyerekek, akik eddig meglátogatták ÁGOTA Falvát a lelki programokon, keresztút járson, vagy adventben, úgy érezték: végre hazataláltak. Segítsünk minél többen, hogy minél több gyermek találjon biztonságra és reményre! ÁGOTA Falva tovább épülését mindenki támogathatja téglajegy vásárlásával. Egy téglajegy 400 forintba kerül.

Az ÁGOTA Alapítvány bankszámlaszáma: OTP Bank 11735005-20499220. Címe: 6723 Szeged, Csongor tér 8. A gazdasági vezető telefonszáma: 06 30/557-65-39. Minden támogatást szívből köszön az alapítvány.

A szociális szférában dolgozókat díjazták november 12-én, a szociális munka napján a Parlamentben. Ünnepélyes keretek között adták át a Szent Kristóf a Gyermekekért díjat is, melyet olyan személyek kaptak, akik szakmai és emberi szempontból is kiemelkedő munkát végeznek a gyermekek és a hátrányos helyzetű fiatalok nevelésében, a gyermekvédelem, a gyermek- és ifjúságügy területén. Ezt az elismerést Balogh Zsolt, a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató főigazgató-helyettese is átvehette Fülöp Attilától, az Emberi Erőforrások Minisztériuma szociális ügyekért felelős államtitkárától és Latorcai Jánostól, az Országgyűlés alelnökétől.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.